

VII. ÖZET

Vitiligo Hastalarında Serum Melanokortin Seviyeleri Ve İnflamatuar Sitokin Düzeylerinin Araştırılması

Amaç-hipotez: Çalışmamızda, vitiligo hastalarında hastalığın aktivitesi, süresi, klinik tipi ve hastaların yaş gruplarına ve cinsiyetlerine göre melanokortin seviyeleri ve inflammatuar sitokin düzeyleri karşılaştırılarak hastalığın patogenezeine katkıda bulunulması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya klinik olarak vitiligo tanısı alan, 8-70 yaş arası 44 vitiligo hastası ve kontrol grubu olarak yaş ve cinsiyet uyumlu 44 sağlıklı birey alındı. Hastaların 15'i ve kontrol grubunun 13'ü çocuk yaş grubundaydı. Tüm vitiligo hastalarının ilk başvuru sırasında Wood lambası ile muayeneleri yapıldı. Hastalığın başlangıç yaşı, süresi ve aktif-stabil oluşu sorgulandı. Katılımcıların plazma ve serumlarında α -MSH, IL-1 α , IL-6, TNF- α , kortizol ve ACTH düzeyleri ölçüldü.

Bulgular: Vitiligo hasta grubunda kontrol grubuna göre plazma α -MSH düzeyleri istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük bulundu ($p < 0,0005$). Hasta grubunda hem plazma ACTH düzeyi ($p = 0,008$) hem de serum kortizol düzeyi ($p = 0,044$) istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulundu. Serum TNF- α seviyeleri hasta ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark göstermedi ($p > 0,05$). Vitiligo hasta grubunda istatistiksel olarak anlamlı yüksek serum IL-1 α ve IL-6 düzeyleri saptandı ($p < 0,0005$). Çocuk ve erişkin yaş grubu, kadın-erkek cinsiyet, aktif-stabil ve jeneralize-lokalle tip hasta grupları arasında α -MSH, ACTH, kortizol, TNF- α , IL-1 α ve IL-6 düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmedi ($p > 0,05$).

Sonuç: Vitiligoda halen melanosit hasarının asıl nedeni bilinmemektedir; hastalığın otoimmün hastalıklar arasında yer aldığı düşünülmektedir. Uzun ve zor bir tedavi süreci gerekliliğinin olması nedeni ile yeni tedavi arayışları da sürmektedir. Çalışmamızda, vitiligo hastalarında, plazma α -MSH düzeylerinin cinsiyet, hastalığın aktivitesi, klinik tipi, süresi ve hastaların yaşı ile ilişkili olmadığı bulunmuştur. Hastalarda plazma α -MSH düzeylerinin düşük bulunması, tedavide α -MSH ve analoglarının sistemik kullanılabileceğini ve gelecekteki tedavi yöntemleri arasında yer alabileceğini düşündürmüştür. Çalışmamızda, proinflammatuar sitokin düzeylerinin de hastalığın seyri için bir belirteç olmadıkları saptanmıştır. Ancak anti-TNF- α ajanların da vitiligo tedavisinde denenmesi ve başarılı sonuçlar alınması üzerinde düşünülmesi gereken bir durumdur. Bizim çalışmamıza dahil edilen hastalarımızın hiçbirinde, ACTH ve kortizol düzeylerinin yüksekliğinin bir nedeni olarak kabul edilen otoimmün hastalıklar yoktur. Bu parametreler diğer stres faktörlerinin etkisi ile de yükselebildiğinden; yapılacak yeni çalışmalarda vitiligolu hastalarda ACTH ve kortizol düzeylerinin stres ile ilişkisi araştırılabilir.